

ЗВЯЗДА

Орган ЦК КП(б)Б, ЦВКІСНК БССР

№ 287 (5363).
СЕРАДА
18
СНЕЖНЯ
1935 г.
Год выдання XVIII

„ЦЯПЕР Я ВЕЛЬМІ РАДА І ЗАДАВОЛЕНА СВАІМ ЖЫЦЦЁМ
І ДЗЯКУЮ ЗА ЯГО НАШУ ПАРТЫЮ І СОВЕЦКУЮ УЛАДУ.
ГЭТА НАШ БАЦЬКА ТАВАРЫШ СТАЛІН ДАЎ НАМ ТАКОЕ
СВАБОДНАЕ І ВЯСЁЛАЕ КАЛГАСНЯЕ ЖЫЦЦЁ”

(З выступлення камаснцы Ганны Іванаўны Коукавай з камаса імя СТАЛІНА (Сроўнскі раён) на прыёме стаханаўцаў ільнаводства членамі ЦК КП(б)Б і ўрада БССР)

ГОЛАС БЕЛАРУСКАГА НАРОДУ

Вілакай прагікненай любою
наза калгасніца, выступаўшы
з прыёме лепшых стаханаўцаў
ільнаводства членамі ЦК КП(б)Б
і ўрада БССР, называла вілака
и — Сталін!

Чысл. слова і сарцы сабраў-
ніцы в усіх камп'ютах Советскай
Беларусі перадавых байкоў за
чытавую справу, за яе, герояў
герояў калгаснай працы, быўт
изразаны да яго — мудрага,
зага і любімага правадыра
шчэму. На сустрэчы калгасніцаў
калгасніц з членамі ЦК КП(б)Б
і ўрада БССР магутна, як морскі
шкіль, прагучэй голас усяго бе-
зводнага народу. І таму не вы-
шлоза, што кожная калгасніца
пра Сталіна так любоу
і гората, такім простым і юлу
чыл ад самога сэрца словамі, як
це самага білзага і роднага чле-
ніка, як пра роднага бацьку.

Весь гаворыць Кавалёва: «Усе
калгаснікі ідуць цяпер да замож-
насі, і бацьку нашага Сталіна
не заўсёды дзялкую»

Весь гаворыць калгасніца Кру-
чына, якая ў гарачай і ўхвалявай
шы прамове расказвае, як дрэн-
ні і шкіль яна жыла раней, як
жыло зараз: «Батрачкай бы-
ла, не ведала нават, як алч-
ніца Леверы ў хане мэйго
шкіль, ўсё служыла па памежчы-
мі і кулаках... Спачатку толькі
кавалак хлеба працавала, ні-
чога не плацілі. Потым ёслужы-
ла другі год, далі мне за год пар-
ашную сукенку, а за трэці год
— пунікі бацінкі. Потым ужо ста-
ле плаціць 15—20 рублёў у
год, а працавада я ал цімна да-
зімна. А цяпер я вельмі рада і
задаволена сваім жыццём і дая-
чу за яго нашу партыю і со-
юзну ўладу. Гэта наш бацька
Сталін даў нам такое
вяслёлае калгаснае
жыццё. Маю я карову, цялё, двух
котя, свінню і іншую дробаю
шкіль. Але залася цяпер добра-
шы бачыце. Маю і бацінкі, і ве-
лікі, і галошы. Ураджай у гэ-
тым годзе ў нас быў добры, буль-
кі жыла мы атрымалі парадач-
ны ўсіго мне зараз хана»

Хоць у гэтym выступленні раз-
ные вясковіцкай батрачкі, а зараз
калгасніцы, герояў
калгаснай працы, знатнага чаль-
ніка Советскай Беларусі Крукаўскай
тутаў голас усяго беларускага

хлебы. Цяпер свабодны беларускі
народ уцягнена ідзе пад кірау-
ніцтвам вілакага Сталіна да ба-
гатага і культурнага, раластага
і вісллага, новага жыцця, іма-
якому — соціялізму.

Як леп і веселяй з кожным
лінём становіща наша жыццё! Як
багацей, радасней і шчаслівей мы
жывем, якімі яркімі фарбамі пе-
раліваеща цяпер кожны дзень
квітнеючай Советскай Беларусі! І
таму в такім велізарным узды-
мам былі спаканы слова кірауні-
ка большэвікоў Беларусі, цвёрда-
га стаўніца таварыша Гікало пра
найвялікшага з вілікіх, мудрэ-
шага з мудрых, любімейшага з
любімых, пра правадыра друга і
настаўніка таварыша Сталіна.

Уся прамысловасць Советскай
Беларусі датэрмінова выканала
гадавы план. З поспехам завер-
шаны хлебапастаўкі і загатоўкі
ільну, якога здана дзяржаве на
25 процентаў больш, чым у мі-
нулым годзе. Лепшыя людзі на-
шай прамысловасці — стаханаў-
цы, з поспехам авалодваючы на-
вейшай тэхнікай, даюць ўсё но-
вый і новыя рекорды высокай со-
ціялістычнай прадукцыйнасці
працы. Лепшыя людзі калгаснай
шкіль даюць ніколі небывалыя ў
Беларусі ракордныя Ураджай і пе-
бывающую прадукцыюнасць. Павы-
шаецца ўровень матэрыяльнага
добраўбы і культуры шырокіх
правоўных мас. Велізарны ёдым
з усіх галінаў нашага будаўні-
цтва, нашай работы і жыцця — гэ-
та сапраўдны троумф ленінска-
сталінскай нацыянальной паліты-
кі, якая праводаіща пад мудрым
і цвёрдым вадаіцельствам вілакі
га Сталіна.

Беларускі народ з пёмнага і
забітага пры царскім самадзяр-
жаўкі ператварыўся, як склаў та-
варыш Гікало, у вілікі выдатны
народ, заняўшы па праву перада-
вое месца ў брацкай сям'і наро-
даў Советскага Саюза. Беларускі
народ сваі сумленні і спарты
контрреволюцыйныя націмы і іх
прыхады! Іх ніколі не павя-
нуць падалікі гісторыі, ніколі
не падарвашь дружбы і брацтва
горады — ордэна Леніна. Бела-
рускі народ паказаў, што ён умее
з гонарамі і славай, у мядзві-
шай дружбе з усім народам Се-
вецкага Саюза, змагацца за спра-
ву соціялізма, будаваць новае
жыццё, мадаваць абарону нашы
свінічныя і недатыкальныя гро-
шы. І усіго гэтага мы забітася
з тым, што мы зрабім з мудрага кірауніцтва

Цвёрда і рашуча сказала Бы-
коўская, сказаў і другія — не
менш 5 цэнтнераў ільновалакі
атрымаем з кожнагаектара ў
1936 годзе. Праскоўя Пірцова гаво-
рыць — у будучым годзе ў на-
шым калгасе ўсе жанчыны буду-
ніць у дзень па 36 кіло ільну
вытрапіваць. Пецияліза заліяе —
100 кіло ільну лам на «сантала-
цы». Гэта — не пустыя слова,
гэта гавораць людзі калгаснай
працы.

Няхай ёкуюць і вішчань
з пад фашысцкай падваротні
контрреволюцыйныя націмы і іх
прыхады! Іх ніколі не павя-
нуць падалікі гісторыі, ніколі
не падарвашь дружбы і брацтва
горады — ордэна Леніна. Бела-
рускі народ паказаў, што ён умее
з гонарамі і славай, у мядзві-
шай дружбе з усім народам Се-
вецкага Саюза, змагацца за спра-
ву соціялізма, будаваць новае
жыццё, мадаваць абарону нашы
свінічныя і недатыкальныя гро-
шы. І усіго гэтага мы забітася
з тым, што мы зрабім з мудрага кірауніцтва

Лепшыя трапальшчыцы ільну на сустрэчы з кіраунікамі КП(б)Б і ўрада БССР

Прыём стаханаўцаў ільнаводства членамі ЦК КП(б)Б і ўрада БССР

Учора, 17 снежня, у зале пасла-
джаўні СНК БССР адбыўся при-
ём стаханаўцаў ільнаводства чле-
намі ЦК КП(б)Б і ўрада БССР. На
приёме прысутнічалі таварышы
Гікало, Галадзед, Чарвіноў, Зап-
лонік, Картуноў, Бензін, Пеплаўскі,
Скляр, Брандзен, Гусак, Шим-
коўскі, а таксама члены ЦК КП(б)Б
і ўрада БССР. Тады, як таварыш Гікало па-
хвалиў мене з трибуны ўсебелару-
скага злета маестроў ільну з
стаханаўскую работу, я ўсё ашчэ-
сабе на фігуру, што начнушці і
напісаць калгаснік працавада, як
я. А ёнін, глянь, як яно разре-
залаўся разоў перарывающа бур-
нымі воплемі.

Сціл сплаборніцтва за стаханаў-
цаў метады на ільну, за високую
норму выпраўкі першых юній
жанчыны. Яны узвес час ідуць у
першых ралах ўладнікаў пахо-

у гэтым выступленні рабочымі заслужаныя калгасніцы, герані працы, знатнага члена Савецкага Беларусі Крукаўскай туне голас усю беларускага народу? Хіба не такім-же бізнесам і цімнім, як жыццё настрыкі Крукаўскай, Чыною разойніш прапоўніх Беларусі?

Вечын храбраці і забіты, галод- і бліспраўны, алзеты ў сярмяні і дзені, выміраўшы ад безлічы зор, цімны беларускі селянін, выміраў усю жыццё на паноу, шматыкаў і кулакоў за кавалах.

Паглядаіце, як уаброена тэхніч-

чніца пазыў кола гісторыі, віколі не падарваш дружбы і брацтва беларускага народа з усімі народамі вілікага Савецкага Саюза.

Цесна агуртаваўшыся вакол большашкій партыі, вакол вядомага Сталіна, працоўныя Советскай Беларусі моцна трывоючы чырвоны сцяг соціялізма, на якім зіле ордэн Леніна. Гэты сцяг, які навекі устаноўлен на аямі беларускага народа, працоўныя Советскай націянальной палітыкі, у разультате каласальнай дапамогі беларускому народу, усю Гэты сцяг непераможны, як непераможна наша справа, наша партыя, наш Сталін.

Учора, 17 снежня, у зале пасяджаніяў СНК БССР адбыўся прыём стаханаўцу ільнаводства членам Штаба Бірбітала БССР. На прыёмі прыехалі таварыши Гікало, Галадзед, Чарвякоў, Валенек, Картушук, Бенз, Леплеўскі, Старнін, Гавадзеци, Гурэвіч, Цімановіч, Амбражунас, Ляўкоў, Аўгустайціс, Кудзелька, Чарнушэвіч, Дзінкаў, Валодзьмира, калгасніцы і калгаснікі — стаханаўцы ільнаводства, выпрацаваўшы ў змене ад 30 да 73 кілограмаў высокаякласнага валакна: тт. Рагоўскай, Быкоўскай, Гаварковай, Даляжурай, Лысоў, Пецкалёва, Якубенка, Кавалёва, Кірмашук, Немкова, Марцынкевіч, Пірцова П., Гайдукова, Архіпава, Доўгая М. Н., Доўгая М. А., Анікеева, Ерамей, Канькоў, Шрабянов В., Шрабянов Х., Пірцова М., Салаўёва, Сматрыцкая, Менькова, Даўганава, Ісправікава, Бирозавік, Михедава Е., Максімава, Цыркунова, Сумікава, Михедава А., Мацкевіч, Канчанькова, Кругліцкая, Зубец, Мікалёнак, Крукаўская і Шаўпова.

Таварыш Гікало на зборе майстроў ільну гаварыў аб двух — Марыі Якаўлеўне Рагоўскай і Сцяпанісе Сільвестраўне Быкоўскай з Лёзянішчыны. А сёня іх, лепшых з лепшых, столькі, што яны не могуць умелецца ў прасторнай зале пасяджэнняў СНК. А прысутны тут — толькі прадстаўнікі стаханаўцу ільнаводства. А каб сабраць іх усіх, прышлося б расунуть сцены велічнага Дома ўрада.

Аб вялікай радасі гаворыць тав. Быкоўская і прысутныя ёй горада аплодыруюць, калі яна расказвае, што рыйвыханком унагародзіў яе новым прасторным ломам за ўзорную большэвіцкую работу

Горача вітаў стаханаўцу ільнаводства таварыш Чарвякоў, якога ўсе ўдзельнікі прыёму сустрэлі бурнай авансай.

Ална за другой падыходзіці да стала прэзыдіума герані калгаснай працы і, горача пасікаючы руки тт. Чарвякову, Гікало, Галадзеду, атрымлівалі да старшыні ЦВК СССР і ВССР т. Чарвякова ганаровыя граматы і падарунки ЦВК і СНК БССР.

На іншыя тытулы таварыша Гікало іншыя таварыши стаханаўскіх метадаў работы на ільне тт. Быкоўская і Рагоўская унагароджаны ганаровыя граматы. Тав. Рагоўская атрымала таксама патэфон і гадзінік, т. Быкоўская атрымала патэфон і швейную машыну. Апрача іх, ганаровыя прымітаты унагароджаны Праскоўя Нікалаеўна Пірцова, Гаваркова, Даляжур, Пецкалёва, Канькоў, Немкова, Лысоў і Якубенка.

Усе ўдзельнікі прыёму ўнагароджаны каштоўнымі падарункамі (патэфонамі, швейнымі машынамі, гадзіннікамі). На падарунках — імянная манаграма — надпіс «Стаханаўцы-ільнотрапальщицы» і «Максімавай, і Шаўцавай, кожнай точніцца аб сваёй радасі».

Такая яна, наша моладзь, наша шчаслівая моладзь, не ведаючая пана і кулака, галечы і жабралітва. Яна, наша моладзь, расце разам з усёй сваёй шчаслівой радасім, перамагае цяжкасці: і перашкоды і ідея наперад да разласнай светлай будучыні.

І каму, як не сваёй комуністычнай партыі, свайму рабоча-сялянскому ўраду расказаць, што праца ў нашай краіне са спралы ганебнай і праклітай ператварылася ў справу гонару і славы.

Вось чаму не сядзіцца на сваіх месцах і Крукаўскай з Сіроцішчыны, і Максімавай, і Шаўцавай, кожнай точніцца аб сваёй радасі, хоць што-небудзь сказаць і сваю думку яны выказываюць у двух словах, якія гучаць як поэзія, як песня, як верш паэта:

— Геройства працы! Ацанілі нашу працу!

Уважліва выслухаўшы прысутныя выступленне таварыша Галадзеда, якія гаворыць аб задацца павышэнню ўраджайнасці, пастаўленай перад БССР Цэнтральным Камітэтам ВКП(б).

Горачай аўцынай, радаснымі вокічамі «ура» сустракаюць лепшыя стаханаўцы ільнаводства таварыша Гікало, прамова якога

МАЛАДОСЦЬ

Маладыя стадлі чатыры дзяўчыні, якія ўзбраены тэхнічнай падрыхтоўкай, падыходзяці да збора.

— Кожная патропівае па 50 кілограмаў ільновалакна.

— Рукамі?

— Але-ж рукамі.

А я-ж больш натропіла, — здавалася Антаніна Кірмашук. — Са звычайнага ільну давала ў дзень 63 кілограмы валакна. і нумар высоцкі: 16, 17 і 18.

Яе пахамлілі Нікіті ў Заслаўскім раёне не падобі рэкорду Антаніны Кірмашук. Гэта супраўдны вялікай выпроўкі.

Так пазнаёміліся і падружыліся чатыры маладыя дзяўчыні. Яны ўжо дзялілі паміж сабой сваю радась і шчасце.

А вечарам у алной з прытажных залаў Дома ўрада яны знайміліся з кіраўнікамі КП(б)Б і ўрада БССР. Пажылых жанчын гаварылі пра маладосць, пра жыццё, якое толькі началося.

Сарод іх сілвелі расчырвансяўшыся ад раласіў альянсікі Вара і Фідора, пілает і Ксения з Антанінай. Тут яны пазнаёміліся яшчэ з алной, самай маладэйшай трапальщицай.

У часе гарочай гутаркі Нікіті Матвеевіч Галадзед сквеці:

— Цяпер паслукаем бабульку Цыркунову з Горацкага раёна.

З-за стала паднялася асім маладаў, прыгожая трапальщица Арына.

Галадзед. Колькі вам год?

— Тысяча дзесяцьсот дванаццатага года нараджэння.

Тады Нікелій Фёдаравіч Гікало падняўся і паглядзеў на «бабульку».

— Як? Колькі-ж вам год?.. 1920 года нараджэння.. Як-же гэта выльчыць, колькі вам год?.. Мы-ж у 1920 годзе вяявілі, а вы толькі нараділіся Гэта-ж толькі пачынаецца жыццё..

Аб герояці калгаснай працы, раласі і щаслівым жыцці ў калгасах, аб гарачай любві да комуністычнай партыі і бязмернай адданасці сваёй соціялістычнай радасі, аб вялікай удзячнасці найшэршых калгасных мас да львімага друга, настаўніка і права-цэнтнеру валакна з гектара возвысім, — адказавае Быкоўская на запытанне таварыша Гікало, шытала яна прамову Сталіна на прыёмі камбайнерау.

— А на будучы год лепш, якія лепш працаўшы будзем і пашырэшылі сваёй удзячнасці найшэршых калгасных мас да львімага друга, настаўніка і права-цэнтнеру валакна з гектара возвысім, — адказавае Быкоўская на запытанне таварыша Гікало, шытала яна прамову Сталіна на прыёмі камбайнерау.

ГІКАЛО: — Вось і выходзіш, што треба абавязкова дабіцца, каб нам у БССР за два-три гады ўзяць не менш 5 цэнтнеру валакна з гектара.

Гаварылі аб стаханаўскім руху і стаханаўцах, аб высокай выпрацоўцы і высокім нумары валакна, аб палірэдніках і ўгнаенні і, ізлоўнае, аб тым, як, не супакоўваючыся на дасягнутых поспехах, стаханаўцы ільнаводства рыхтуюць таварышу Сталіну конкретны адказ на яго прамову аб павышэнні ўраджайнасці — рагучым павеліченнем ураджайнасці ільну.

Яны гаварылі аб сваіх звешнях і аб сваім калгасе, аб сваёй соціялістычнай радасі і сваім беларускім народзе, які ў вялікай дружніці сям'і народаў Савецкага Саюза чэснай большэвіцкай працы заваяваў вышэйшую ўнагароду — орден Леніна.

Першай выступіла ініцыятар стаханаўскага руху на апрацоўцы ільну т. Сцяпаніда Сільвестраўна Быкоўская. Яна гаварыла

аб вялікай сіле комуністычнай партыі, што ўзбройла стаханаўскіх металістамі работы дзесяткі сотняў калгасніц і калгаснікаў БССР, якія услед за Быкоўскай

пачалі выпрацоўваць не толькі па 24 кілограмы валакна ў дзень, але і па 60, па 70 і больш.

— Тады, як таварыш Гікало пакліў мене з трибуны ільнаводства беларускага народа з усімі народамі Савецкага Саюза, змагацца за справу сонялізма, будаваць новае жыццё.. манаваць абарону нашых сімічных і непатыкальных гра- ниц. і ўсяго гэлага мы здабіліся у разультате мудрага кіраўніцтва Сталіна, у разультате цвердага правіління ўсёй КП(б)Б на чале з таварышам Гікало земляко- стайліскім націянальным палітыкі, у разультате каласальнай да- памогі беларускому народу, ўсю звязаную з адрэзкім Леніна. Гэты сцяг, які навекі устаноўлен на аямі беларускага народа, працоўныя Советскай Беларусі падымуць новыя і пераможныя, якія жыццё наша праца, наша партыя, наш Сталін.

— Тады у пафасе асвяшчэння вышэйшай тэхнікі совецкай краіны.

Гэтай думкай праслікнута выступленне не аднаго толькі Фёдора Лысова. Аб гэтым самым гаварыла Праскоўя Нікалаеўна Пірцова, Аўдоція Царніцеўна Кавалёва і іншыя калгасніцы, выказаўшы ў сваіх прамовах уесь гонар беларускага народа, раздасць і шчасце Беларусі — у мінімум лапішнай, забітай, якія цяпер пад чырвонымі сцягамі, пад кіраўніцтвам партыі Леніна—Сталіна, у вялікай дружбе народу, стала рэспубліканскія фабрыкі і заводы, калгасаў і соўхасаў, рэспубліканскія культуры і высокапрадукцыйныя сініцістичныя працы.

І гарачай азіяцкай любімчым кіраўнікі большэвікіх організацый БССР яны учора дэмантравалі сваю татобнасць у наўгародскім годзе лабіцца яшчэ большіх поспехаў і сваёй працай зрабіць беларускі лён горадспе беларускага народа.

Горача вітаў стаханаўцу ільнаводства таварыш Чарвякоў, якога ўсе ўдзельнікі прыёму сустрэлі бурнай авансай.

Ална за другой падыходзіці да стала прэзыдіума герані калгаснай працы і, горача пасікаючы руки тт. Чарвякову, Гікало, Галадзеду, атрымлівалі да старшыні ЦВК СССР і ВССР т. Чарвякова ганаровыя граматы і падарунки ЦВК і СНК БССР.

На іншыя тытулы таварыша Гікало іншыя таварыши стаханаўскіх метадаў работы на ільне тт. Быкоўская і Рагоўская унагароджаны ганаровыя граматы. Тав. Рагоўская атрымала таксама патэфон і гадзінік, т. Быкоўская атрымала патэфон і швейную машыну. Апрача іх, ганаровыя прымітаты унагароджаны Пірцова, Гаваркова, Даляжур, Пецкалёва, Канькоў, Немкова, Лысоў і Якубенка.

Усе ўдзельнікі прыёму ўнагароджаны каштоўнымі падарункамі (патэфонамі, швейнымі машынамі, гадзіннікамі). На падарунках — імянная манаграма — надпіс «Стаханаўцы-ільнотрапальщицы» і «Максімавай» ад урада БССР 17-XII 1935 г.

Прыём стаханаўцу ільнаводства, які працаўгаўся звыш 4-х гадоў, быў закончан магутным «ура» ў гонар Іосіфа Вітаратыча Сталіна, які вядзе нашу краіну ад перамогі да перамогі, у гонар Чырвонай арміі, якая абараняе нашу мірную працу, нашу радасі, у гонар калгасніц і стаханаўцаў калгаснай працы, у гонар вялікай і моцнай дружбы народаў ССР, у гонар комуністычнай партыі, пад кіраўніцтвам якой Савецкая Беларусь стала квітнеючай краінай радаснага шчаслівага жыцця.

Пасля прыёму ўдзельнікі яго фатографаваліся разам з членамі ЦК КП(б)Б і ўрада БССР.

Самыя маладыя трапальщицы-стаханаўцы ў Менску. НА ЗДЫМКУ (злева направа): Ксения ПЕЦНАЛЕВА, Фідора ШРАБЯНОК, Антаніна КІРМАШУК і Вара ШРАБЯНОК.

Сёня дзесяцігоддзе XIV з'езда ВКП(б)

З'ЕЗД ІНДУСТРЫЯЛІЗАЦЫ

З разалоуцы XIV з'езда РКП(б) па спрэвадзачы Цэнтральнага Камітэта па дакладах таварыша СТАЛІНА і таварыша МОЛАТАВА

...Всёці эканамічнае будаўніцтва пад такім ку-
том гледжаніем, каб ССР з краіны, якая ўвозіць
машины і абсталаванне, ператварыць у краіну,
якая вырабляе машыны і абсталаванне, каб такім
кірунком ССР у абсталоўцы капіталістычнага аэру-
жжання зусім не мог ператварыцца ў эканамічны
стадіялізм.

забесцячэння перамогі соцыялістычных гаспадар-
чых форм над прыватным капіталам, умацаванне
манадолій знешніга гандлю, рост соцыялістычнай
дзяржаўнай эканомікі і ўнітарнага, пад яе кіраўніц-
твам і пры дапамозе пагнерации, усё большай на-
сы сялянскіх гаспадарак у рэчышчы соцыялістыч-
нага будаўніцтва.

...Забеспечыць за ССР эканамічную самастой-
насць, аберагаючу ССР ад ператварэння яго ў
прыдатак капіталістычнай сусветнай гаспадаркі,
для чаго трымкі курс на індустрыялізацыю краіны,
развіцце вытворчасці сродкаў вытворчасці і
стварэнне рэзерву для эканамічнага жыроўвання.

...Ва главу вугла пастаўіць задату ўсімернага

Л. М. КАГАНОВІЧ

ГІСТАРЫЧНАЕ ЗНАЧЭННЕ XIV З'ЕЗДА*

Таварыши! Нарад, ці будзе перапавеліченнем, калі мы скажам, што XIV з'езд партыі з'яўляецца самым важным з'ездам пасля смерці Леніна. На гэтym з'езде падвергліся разгляду карэнныя пытанні революцыі: судносімы класаў, пытанне сялянскае, пытанне рабочае у связі з агульнымі перспективамі развіцця нашай революцыі. Асноўным было пытанне, што пойдзе партыя ў далейшым па вернаму, выпрафаваному ленінскаму шляху, што іншыя падкіллення ад ленінскай лініі.

Галоўны вынік работы з'езда — замацаванне партыйнай лініі ва ўсіх галінах палітыкі на ленінскіх пазіцыях. XIV з'езд быў з'ездам прынцыпіялнага талкавання ленінізма і яго практичнага прыменення ў конкретных сучасных умовах.

Мы ўступілі у такую паласу жыцця партыі і краіны, калі нам больш, чым калі-б там не было, патрэбна аснасць у апенцы ста- новішча краіны і ў перспектывах. У програму нашай партыі, прынятую яшчэ у 1919 г., на- туральна, не ёключаны конкретны план будаўніцтва соцыялізма ва ўмовах новай эканамічнай палітыкі. Ленін, адчуючы гэты пра- бол, пакінуў нашай партыі пералік смерцю заставічнне, якое, па сутнасці справы, і з'яўляецца дашаўненнем да нашай праграмы.

Меншавікі і зараа ўсімі скла-
тупі і граюць, даказаючы: «Мы
заўсёды гаварылі, што у Расіі
соцыялістычнай революцыі німа
і не было, і што, значыцца, ні-
якага соцыялізму быць не можа,

якую мы атрымалі, а ім-
кнучыся перад ці па больш высокай тэх-
нічнай базе. Аднаўленчы перыяд
еканічніцца, мы уступаем у паласу новага гаспадарчага будаў-
ніцтва. Натуральна, што гэта мо-

ЯК АЦЭНЬВАЮЦЬ РЭВОЛЮЦЫЮ НАШЫ КЛАСАВЫЯ ВОРАГІ

Меншавікі, Устралаў — прадстаў-
нік аменаваючага — і іншыя гру-
поўкі, што стаць супроты нас,
даказвалі, што, уласна кожучы, у

Расіі ніякай соцыялістычнай рэво-

люцыі не было, што ў нас была
пробная буржуазная революцыя, якая не развілася ў соцыялістыч-

ную, але якая ёкнула памешчы-
каў, ёкнула цара, заўшыла

часткі, якія не змагла пад-
ніхі аменаваючага — і іншыя гру-

поўкі, што стаць супроты нас,
даказвалі, што, уласна кожучы, у

Расіі ніякай соцыялістычнай рэво-

люцыі не было, што ў нас была
пробная буржуазная революцыя, якая не развілася ў соцыялістыч-

ную, але якая ёкнула памешчы-
каў, ёкнула цара, заўшыла

часткі, якія не змагла пад-
ніхі аменаваючага — і іншыя гру-

поўкі, што стаць супроты нас,
даказвалі, што, уласна кожучы, у

АБ АРГАНІЗАЦЫІ ҮСЕС АЮЗНАГА ПУШКІНСКАГА КАМІТЭТА У СУВЯЗІ СА СТАГОД- ДЗЕМ З ДНЯ СМЕРЦІ А. С. ПУШКІНА ПАСТАНОВА ЦЭНТРАЛЬНАГА ВЫКАНАЎЧАГА КАМІТЭТА САЮЗА ССР

У связі з падыходзячым свят-
каваннем стогодовага юбілею з
дня смерці вялікага рускага па-
эзіда, творца рускай літаратурнай
мовы і роднаўчайка новай рус-
кай літаратуры — Александра
Сергеевіча Пушкіна, узбагаціўша-
га чалавечства бясмертнымі твор-
камі і пры дапамозе пагнерации, усё большай на-
сы сялянскіх гаспадарак у рэчышчы соцыялістыч-
нага будаўніцтва:

1. Арганізашыць усесаюзны душ-
кінскі камітэт у наступным скла-
дзе:

Старшыня — А. М. Горні.
Намеснік старшыні — А. С. Буб-
нов і А. С. Шчэрбакоу.

ЧЛЕНЫ КАМІТЭТА:

1. Варашын К. Е.; 2. Чубар-
В. Я.; 3. Жданаў А. А.; 4. Межз-
ук В. І.; 5. Стапкі А. І.; 6. Акулаў
І. А.; 7. Кіслабу А. С.; 8. Затонскі
В. П.; 9. Буганін Н. А.; 10. Ка-
дацкі І. Ф.; 11. Акад. Карпінскі
А. П.; 12. Акад. Гарбуноў Н. П.;
13. Акад. Орлоў А. С.; 14. Акад. Роз-
анаў М. Н.; 15. Акад. Бухарын
Н. І.; 16. Акад. Даеркавін Н. С.;
17. Верасаеў В. В.; 18. Серабімо-
віч А. С.; 19. Дзям'ян Бедын;
20. Талстой А. Н.; 21. Фалкоў
Д. А.; 22. Тиханава Н.; 23. Тынанаў
Ю. Н.; 24. Чукоўскі К. І.; 25. Глад-
коў Ф.; 26. Станіслаўскі К. С.;
27. Неміровіч-Данченка В. І.; 28.

2. Даручыць пушкінскому камі-
тету выпрацаваць рад мерапрыем-
стваў, маючых на мэце ўвекаве-
чыць памішь А. С. Пушкіна ся-
род народу Саюза ССР і садзе-
нічай шырокай папулярызацыі
яго творчасці сярод працоўных.

3. Выпрацаваць камітэтам ме-
ры ўнескі на зацвярджэнне ЦВК
Саюза ССР і ажыццяўляць алпа-
веднымі наркаматамі з тым, каб
усё падрыхтоўтыя работы былі
закончаны за три месяцы да дня
гадавіны смерці паэта — 10 лютага
1937 года.

Старшыня Цэнтральнага Выка-
наўчага Камітэта Саюза ССР
М. КАЛІНІН.

Сакратар Цэнтральнага Выка-
наўчага Камітэта Саюза ССР
І. АКУЛАЎ.

Масква, Кремль.
16 снежня 1936 г.

АБ ПРЫСВАЕННІ ЗАВОДУ

№ 19 ІМЯ ТАВАРЫША СТАЛІНА

Пастанова Цэнтральнага Выка-
наўчага Камітэта Саюза ССР.

Цэнтральны Выканавчы Камітэт
Саюза ССР пастаноўляе:

Задаволіць просьбу пермскіх пар-
тыйных і савецкіх арганізацый, ра-
бочых і іншых прапошу па заводу № 19 і
прымаючы заводу № 19 імя тав.
Сталіна.

Старшыня Цэнтральнага Выка-
наўчага Камітэта Саюза ССР
М. КАЛІНІН.

Сакратар Цэнтральнага Выка-
наўчага Камітэта Саюза ССР
І. АКУЛАЎ.

Масква, Кремль.
16 снежня 1936 г.

АБ ПРЫСВАЕННІ МАСКОУСКАМУ

ТОРМАЗНАМУ ЗАВОДУ ІМЯ ТАВ.

СЕРГО ОРДЖАНІКІДЗЕ

Пастанова Цэнтральнага Выка-
наўчага Камітэта Саюза ССР.

Цэнтральны Выканавчы Камітэт
Саюза ССР пастаноўляе:

Задаволіць хадайніцтва дырекцыі
і грамадскіх арганізацый маскоў-
скага аўтамабільнага інстытуту, абр-
ытыя ў связі з аўтамабільнымі
прысьвядзеніямі ў сувязі з яго
працоўнымі ініцыятывамі.

Старшыня Цэнтральнага Выка-
наўчага Камітэта Саюза ССР
М. КАЛІНІН.

Сакратар Цэнтральнага Выка-
наўчага Камітэта Саюза ССР
І. АКУЛАЎ.

Масква, Кремль.
16 снежня 1936 г.

АБ ПРЫСВАЕННІ 1-МУ

МАСКОУСКАМУ ЗАВОДУ

ГАДЗІНІКАУ ІМЯ ТАВ.

КІРАВА С. М.

Пастанова Цэнтральнага Выка-
наўчага Камітэта Саюза ССР.

Цэнтральны Выканавчы Камітэт
Саюза ССР пастаноўляе:

Задаволіць просьбу рабочых і
грамадскіх арганізацый маскоў-
скага аўтамабільнага інстытуту
задаць імя тав. Гадзінікау пры-
сьвядзенію на падыходзячым

імперыялізму, якіх падаць
імперыялістамі.

Старшыня Цэнтральнага Выка-
наўчага Камітэта Саюза ССР
М. КАЛІНІН.

Сакратар Цэнтральнага Выка-
наўчага Камітэта Саюза ССР
І. АКУЛАЎ.

Масква, Кремль.
16 снежня 1936 г.

Вакол англіа-французскага пааднення

Вострыя разгалоссі у англійскім урадзе

ЛОНДАН, 16 снежня. (БЕЛТА).

Пасля апублікацыі «Белай кнігі», якая змяшчае дакументы аб італянскім канфлікце, наявне наявне англіа-французскім пла-
нам узрасло. Нават газета «Таймс» разка выступае супропы
урада. Учора адбываліся нарады паміж міністрамі замежных спраў

Хорам і кіруючымі міністрамі, уклю чаючы ідэн і Нэвіля Чэмбер-
лана. Газета «Дэйлі мэйль» указа-
вае, што ва Урадзе пануюць раз-
галоссі і што ў Лондане памыры-

ліся чуткі аб магчымасці адстаўкі

ідэн і некаторых членоў габіне-

та Разгалоссі ў габіненце, — піша

газета, — дасыгнулі «вострай фазы».

Пасля слоў газеты, калі настоеўша на пра-

вільнасці палітыкі урада, не ўда-

ся з пытаннем аб персанальны

становішчы».

Апазыцыйны друк, узманичы-
крытыку ўрада, друкуні разгалоссі

пратэсту рабочых і падвышчай-
шай аргасаром Лігай нацый.

Абісінскі ўрад пераконаны, што

Совет Лігі нацый не прыме

гэтых прапаноў, якія навіраваны

спробы заваяваць Абісінію. Пр

ект устанаўлення італьянскай зо-

ны для каланізацыі і эк

новиців країни і у перспективах. У програму нашої партії, прийнятую ішчэ ў 1919 г., наступальна, не ўключані конкретны план будаўніцтва соцыялізма ў мовах новай аказамічай палітыкі. Ленін, адчываючы гэты праўел, пакінуў нашай партіі пералік смерцю завяшчанне, якое, па сутнасці справы, і с'іўляеца да наўменем да нашай праограммы. Я маю на Узвесе аго апошнія працы, якія адносицца к перадомнаму першаду ў жыцці краіны і революцыі: «О продналоге», «О кооперации» і «Лучше менш, да лучше». Іменна тут і даны спраўдны план будаўніцтва соцыялізма на рад гадоў. Гэта не было зафіксавана ў афіцыйных партыйных дакументах, і партія на працягу гэтых гадоў пасля смерці Леніна кіравалася яго завяшчаннем. Кожны член партіі адчуваў вострую патрабнасць у ясным, чёткім, афіцыйным партыйным дакументе, які даваў бы нам аналіз таго, што мы маєм, і адначасова даў бы ясную перспективу, куды мы ідзем і да чаго прыдзем.

Траба праца сказаць, што кожны член партіі адчуваў і адчував гэту вострую неабходнасць, і зусім не выпадкова, што іменне палірэдады XIV з'езда партіі ўзімі спрэчкі аб будаўніцтве соцыялізма ў адной краіне, спрэчкі аб харкторы нашай прамысловасці, аб дзяржкапіталізме, аб перспективах нашага будаўніцтва. Гэта не выпадкова, гэта не надуманы акадэмічны пытанні, гэта — актуальнейшыя пытанні ў жыцці краіны ў сучасны перыяд. Мы павінны праца сказаць, што перажывамы першад, а пункту гледжання будаўніцтва соцыялізма, надзвычай складаны.

АДЗНАЧАЛЬНЫЯ РЫСЫ МОМАНТУ

Тры асноўныя моманты вызначаючыя харктор ціперашикі абстаноўкі.

Першае: частковая стабілізацыя капиталізма і зацяжка сусветнай рэвалюцыі.

Другое: побач з ростам соцыялістичных элементаў наглядаецца рост капиталістичных элементаў гаспадаркі. Мы жывем у двойнім ахружэнні: адно ахружэнне — 22 мільёны сялянскіх гаспадарак, ахруженне іншыя ўнутры краіны, і другое — сусветнага капіталізма, які часткова стабілізуецца. Наша становішча харкторызуецца авбастрэннем супяречнасці, іх нарастаннем на більшы час. Агульны рост нашай гаспадаркі і адначасовы рост гаспадаркі прыватнай авбастрэнніцай гэтых супяречнасці.

І, нарадзіце, трэпяе: мы заканчаем аднаўленчы першад нашай гаспадаркі, нашай прамышловоасці. Мы павінны сваю гаспадарку, сваю гаспадарчыя праблемы будаўць ужо не на аснове той спа-

*) З даклада па пленуме харкавскага окраркткома 7 студзеня 1926 г.

шырока, спасцілічна

гаспадарка паднялася. Але

гэта ўсё замазаўца.

Менавікі і зараз усяляк скочуць і граюць, дахаваючы:

«Мы заўсёды гаварылі, што ў Расіі соцыялістычнай рэвалюцыі ніяма і не было, і што, значыць, ніякага соцыялізма быць не можа, а ўсё гэта — адно толькі ашуванства». Яны па вынадку нашай чысцкай ў сваім артыкуле «Капіталізм і соціялізм» гаворяць пра:

«Ні ёсь ні што іншое,

не разніцё капіталізму».

«Разгублены комуністичны рабочы

чакаючы адказу на свае сумненні».

І далей пішуць:

«Дарэмен

чакаючы адказу, ніякага адказу

не будзе, бо сумнівацца

ніяма

таго» і т. д.

Устралаў, прадстаўнік зменава-

хаскай ідэалогіі, праубе дахава-

чи, што ў нас адбываеща пра-

цес прыспасаблення комуністич-

най партіі да новай буржуазіі,

да новых слабоў і класаў, да но-

вых вапросаў, што ізле пераад-

жэнне тканак, гэта значыць (як

іх гаворыць) «мы ідзем к Тэр-

мідору».

Траба праца сказаць, што кожны член партіі адчуваў і адчува-

ваў гэту вострую неабходнасць,

і зусім не выпадкова, што іменне

палірэдады XIV з'езда партіі

узімі спрэчкі аб будаўніцтве со-

цыялізма ў адной краіне, спрэчкі

аб харкторы нашай прамышлово-

асці, аб дзяржкапіталізме, аб

перспективах нашага будаўніцтва.

Гэта не выпадкова, гэта не

надуманы акадэмічны пытанні,

гэта — актуальнейшыя пытанні

у жыцці краіны ў сучасны

перыяд. Мы павінны праца сказаць,

што перажывамы першад, а

пункту гледжання будаўніцтва

соцыялізма, надзвычай складаны.

XIV з'езд дау чоткую перспектыву

соцыялістичнага будаўніцтва

Вось тая абстаноўка, той фон,

які мы, як партыя марксістай,

замазаўца не назіны і не маєм

права.

Партыя пролетарыата, калі яна

хоча захаваць сваю магутнасць,

калі яна не хоча растварыцца ў

бесформенных, упадачных на-

строях, павінна ўскрываць гэтых

хваробы, выясняць іх, абыякоў-

ваць, змагацца з імі; партыя про-

летарыата павінна мець ясную

чоткую праграму і перспектыву.

Вялікая гісторычная заслуга

XIV з'езда

заключаецца якраз у

тых, што мы маєм, з дасын-

неннем, з труднасцю і недахо-

па, і на аснове гэтага даў парты-

ы конкретнай шляхі далейшага

будаўніцтва. З'езд даў парты-

ы ўскрёненасць у тым,

што мы пачалі будаўць, будзем

будаўць і пабудуем соцыялізм.

У гэтай праграме ніяка

ізбрала, спасцілічна

гаспадарка паднялася. Але

гэта ўсё замазаўца. Адсюль —

пачнае расчараўванне ў некаторых, пасбыхавых дэклараваных ко-

дах пролетарыата, і мы гэта павінны праца

і не было, і што, значыць, ні-

якага соцыялізма быць не можа,

а ўсё гэта — адно толькі ашуван-

ства». Яны па вынадку нашай

чысцкай ў сваім артыкуле «Капі-

талізм і соціялізм» гаворяць

пра:

«Ні ёсь ні што іншое,

не разніцё капіталізму».

Яны па вынадку нашай

чысцкай ў сваім артыкуле «Капі-

талізм і соціялізм» гаворяць

пра:

«Ні ёсь ні што іншое,

не разніцё капіталізму».

Яны па вынадку нашай

чысцкай ў сваім артыкуле «Капі-

талізм і соціялізм» гаворяць

пра:

«Ні ёсь ні што іншое,

не разніцё капіталізму».

Яны па вынадку нашай

чысцкай ў сваім артыкуле «Капі-

талізм і соціялізм» гаворяць

пра:

«Ні ёсь ні што іншое,

не разніцё капіталізму».

Яны па вынадку нашай

чысцкай ў сваім артыкуле «Капі-

талізм і соціялізм» гаворяць

пра:

«Ні ёсь ні што іншое,

не разніцё капіталізму».

Яны па вынадку нашай

чысцкай ў сваім артыкуле «Капі-

талізм і соціялізм» гаворяць

пра:

«Ні ёсь ні што іншое,

не разніцё капіталізму».

Яны па вынадку нашай

чысцкай ў сваім артыкуле «Капі-

талізм і соціялізм» гаворяць

пра:

«Ні ёсь ні што іншое,

не разніцё капіталізму».

Яны па вынадку нашай

чысцкай ў сваім артыкуле «Капі-

талізм і соціялізм» гаворяць

пра:

«Ні ёсь ні што іншое,

не разніцё капіталізму».

Яны па вынадку нашай

чысцкай ў сваім артыкуле «Капі-

талізм і соціялізм» гаворяць

пра:

КУЗНЯ БОЛЬШЕВІЦЬКІХ КАДРАУ

ГОМЕЛЬ, 17 снежня. (БЕЛТА). Гомельська соцшкола сіння спрауляє свой 15-гадовий юбіль. Паччынальчык у 1920 г. школа зрабіла 19 выпускак, даўшы звыш трох тысяч работнікаў для партынага, совенскага і комсамольскага апарату. Сярод іх многа кіруючых партыйных работнікаў рабіната і абласнога міністэрства. Першыя слухачы гомельскай губсоцшколы — іх было тады 69 чал.—займаліся ўсёго 2 з пад. месцы. Вучоба часта праўлялася для выездаў па барацьбе з бандызмам. Лепшыя сваіх тварышоў праражалі слухачы школы на фрэны грамадзянскай вайны. Зарэз школа—аднагодовая. У ёй навучанце 241 чал. Яна рыхтую партыйных і комсамольскіх арганізацый. На юбіліны вечар запрошанае многа былога слухачоў школы.

УЗОРНЫ КУЛЬТУРНЫ СЕЛЬМАГ

ПУХАВІЧЫ, 17 снежня. (БЕЛТА). На базарнай плошчы ў цэнтры мястечка Пухавічы пабудаваныя вядлі ўзорныя культуры сельмага. У будаўніцтве сельмага актыўны ѹдзел прымалі калгаснікі калгасаў «Пушчанец» і «Новы свет». 16 снежня ў Пухавічах адбылося падзяленне прэзідium Белгаапсаюза, прысвячанае адкрыцю сельмага, на якім былі прэміраваны калгасы, дапамагаўшыя будаваньню сельмага.

ЭКСКУРСІИ СТАХАНАЎЦАЎ У МАСКВУ

16 снежня выехала на экспедыцыю ў Москву лепшыя стаханаўцы-будаўнікі Менска. каменічны Дворкін, атынкоўчыкі Лішыці і столяр Розан Стакануць-будаўнікі азнаўміца з пастаўніцтвам работы на буйнейшых пабудовах Москвы і абмяняюцца волгатам работы. У гэтых дзень выехала ў Москву стаханаўцы менскага водаканалтреста столяр Асташкевіч, грабар Неваронік і старшина рабочкома Савельман. У Москву яны прафаду́дь 5 дзён.

ДЗЛЯГАЦІЯ БССР НА УСЕСАЮЗНЫМ З'ЕЗДДЕ ФІЗІЯТРЭПЕУТАЎ

Сёня ў Харкаў ўсеесаюзны фізіятрапеутаў выялілісь з'езды БССР у складзе прафесараў Маркава, Фірсона, Айдреева, лактараў Захарава, Віленскага і Саламбай. На з'ездзе праф. Айдреев і доктар Захарава зробілі даклад аб торфянойні ў БССР, а прафесары Маркав і Фірсон выступілі з дакладамі аб механізме дзеяния фізічных методаў лячэння.

ГРОСМАЙСТАР А. ЛІЛЕНТАЛЬ ПРЫЯЗДЖАЕ У МЕНСК

Утора ЦССПСБ атрымаў тэлеграму з Масквы аб том, што 23 снежня ў Менску на поўнічны турнір па шашках і шашках на першынстві ВЦСПС прыяжджае гросмайстар Андрэй Ліленталь, майстар Мазель

УДЗЕЛЬНІКІ ПЕРАХОДУ ПОЛАЦК—МЕНСК У СУПРОЦЬГАЗАХ. ПЕРШЫ РАД (злева направа): тт. Д. Глушкоў — начальнік пераходу, З. Аўстрый — камісар пераходу, Г. Ільш — камісар, М. Шулькін — памочнік начальніка па гаспадарчай частцы, Н. Цітова — ударніца арцелі «Харчавік», М. Марковіч — манцёр электрастанцыі, П. Бондароў, І. Юдаш — студэнты архітектурно-будаўнічага тэхнікума, С. Шаплыка — студэнт лесатехнікума, З. Зямніцкая — работніца хлебазавода. ДРУГІ РАД (злева направа): тт. Е. Баравой — токар сельскагаспадарчых майстэрні, Ф. Рагачова — ударніца арцелі «Ліднанне», В. Кандрашоў — студэнт лесатехнікума, Л. Эртман — стаханавец арцелі «Чырвоная Полаччына», Н. Заборская — піонерработніца 5 НСШ, Я. Кругляк — слесар арцелі «Правда», А. Іванко — рабочы-будаўнік, О. Абрашкевіч — работніца птушакамбіната, А. Зафатаеў — слесар лесазавода, Е. Вірнова — стаханавка арцелі «Слаборніцтва».

Пад дажджом і снегам, у мароз і непагоду...

УДЗЕЛЬНІКІ ПЕРАХОДУ ПОЛАЦК—МЕНСК У СУПРОЦЬГАЗАХ СЁННЯ ПРЫХОДЗЯЦЬ У СТАЛІЦУ ОРДЭНАНОСНАЙ БССР

ПОЛАЦК— МЕНСК

САМЫ ЦІКАВЫ ДЗЕНЬ У ШЛЯХУ

ЗАЯВА ў КОМСАМОЛ

СУСТРЭЧА ДВУХ ПАКАЛЕННЯ

ДЗЯЎЧАТЫ НЕ АДСТАЛІ

МУЖНАЯ МОЛАДЬ

Гэты год у Советскім Саюзе зна-
мінальныя вялікія вясінаванімі
коннымі і пешымі пераходамі.
Праз гарачыя пяскі Сярэдняй Азіі
у сэрца нашай радзімы—Москву
—прыехалі бясстрашныя конікі
з Ашхабада; рабочыя з Данбаса
пришли ў Москву ў супроцьгазах і т. д. У БССР мы маём два
такія пераходы: Віцебск—Менск у
супроцьгазах і Менск—Барыса—
Менск у супроцьгазах і супроць-
хімічных камбінэзонах.

Асабліва мне запамяталася су-
стрэча ў Віцебску нашай каманды
з камандай удзельніц пераходу ў
супроцьгазах Віцебск—Менск. Даў-
чата расказвалі аб сваіх пераходах
і дзяялісці з намі сваіх фра-
жаннямі.

— Я былы беспрытульны, а
пісцер — стаханавец на вы-
творчасці, узаркі абарончай рабо-
ты. У шляху я падаў заяўку аб
прыёме ў комсамол. Гэты дзень
нашаўся застаненца ў моі памі-
ты. Дамоў я віртаюся комса-
мольцам, гэта — мае говор і
радасць.

ЛЕАНІД ЭРТМАН.
Стаханавец арцелі
«Чырвоная Полаччына».

Што нам даў пераход

ДАДАЛАСЯ СІЛ

Вядома, не лёгкім спраўва быць
удзельнікам пераходу і адначас-
ва патальникам гаспадаркі. Гэту

У Сямёніцкім сельсавецце, Віцеб-
скага раёна, нашу каманду запра-
сілі да сябе на абед інваліды гра-
мадзянскай вайны, якія жывуть
тут у распушчаных Доме інва-
лідаў імі чырвоных партызан. Ін-
валіды ўдзела сустрэлі нас і рас-
казвалі, як яны змагаліся на фрэ-
нах грамадзянскай вайны за со-
вецкую ўладу. Гэта была сустрэча
двух пакаленняў.

— Вы — будучыя барацьбіты
за пролетарскую рэвалюцыю за
усім свеце, — сказаў нам стары
член партыі, былы паліткаторж-
нік тав. Каліда. — Па замыслю

шарты вы становіце на заброну
краіны Советаў і будзене такімі-ж
героямі, як і мы. Дык рыхтунак-ж
сабе, вунцесці, загарбоўвайце
свою волю і зароўте да буйных
бабў.

Аб гэтай сустречы я віхолі не
зміну.

СЯРГЕЙ ШАПЛЫКА.
Студэнт ліснога тэхнікума.

НАКАЗ

Самы цікавы дзень пераходу для
мене — гэта самы цікавы дзень.
Іх у нас было некалькі. Гэта та-
ды, калі марозы змяніліся іншым
спосібам, снегам і дажджамі. І тое,
што мы заўсёды вытынавамі
перамагаць дзесяткі кілометраў
на лёгкіх аўтамабілях. Тады лёгка было
перамагаць чырвоных партызан. Ін-
шымі лёгкімі аўтамабілямі. Але вось разыгралася мя-
ніціца. Марозы вечер біу у аку-
ляры супроцьгазаў замерзлі снегі
і пылам, зрывалі аздобы і ад-
членівалі аздобы. Мы, дзяўчата, на-
ходзіміся ў снегу і дажджы, але
зімінікі не відадзілі.

Дарога ідея паміж заснежаных
палёў, аднастайнімі зіміні лясамі.
Наперадзе доўгі і пікікі шлях.

Бывалі дні, калі вечер спа-
кожна насыціся вакол і далечыня
была светлая. Тады лёгка было
перамагаць дзесяткі кілометраў
на дарогі. Але вось разыгралася мя-
ніціца. Марозы вечер біу у аку-
ляры супроцьгазаў замерзлі снегі
і пылам, зрывалі аздобы і ад-
членівалі аздобы.

Мы — дзяўчата сталіцкай за-
гартаўсанасці, дзяўчата паграніч-
нага Полацкага раёна — моладь
і ў любую минуту готовы стаць на
абарону нашай советскай краіны.

Каліда. — Па замыслю

шарты вы становіце на заброну
краіны Советаў і будзене такімі-ж
героямі, як і мы. Дык рыхтунак-ж
сабе, вунцесці, загарбоўвайце
свою волю і зароўте да буйных
бабў.

Аб гэтай сустречы я віхолі не
зміну.

ПАВЕДАМЛЕННІ

19 снежня 1935 года ў клубе
фабрыкі імя Кагановіча (рог Ком-
самольскай і Радыюнінай) склі-
каеца нарада сакратароў партко-
манд і партгорагу Кагановічага ра-
на па пытанні перавыбараў ком-
самольскіх арганізацый.

19 снежня ў памішкані Бел-
дзяркі ў 7 гадзін вечара албу-
дзеца нарада сакратароў партко-
манд і партгорагу Варашыцаў
РК КП(Б).

Адказны рэдактар Н СТЭРНІН.

Гукавы кінотэатр
«ІНТЭРНАЦЫЯН»:
Белікаўшыца; МУЗКАМЕ-
ДЫЯ: Галубая Мазурка; «ЧЫР-
ВОНАЯ ЗОРКА»: Ляўрік Міс Элен
Грай; «ПРОЛЕТАРЫ»: Вагаці
загічнушага карабля; «ІНТЭРНА-
ЦЫЯН»: Іудушка Галдулеў;
«СПАРТАК»: Я вольны.

Гукавы кінотэатр
«ІНТЭРНАЦЫЯН»:
Ад 19 снежня
гукавы фільм вытворчысці

Белдзяркіно

ПОУНАЛЕЦЦЕ

Рэжысэр Шрайбер.
У галоўных роліз:
Брандзев, Есілава, Аль-
тус і Талубеў.

У праграме кінохронікі Слонімі.

Сінія, 18 снежня, у 7 гадзін вечара, у памішкані клуба ім. VII
з'езда профсаюзаў (рог Энгельса)
Комуністычнай албуздзеца

АГУЛЬНАГАРАДСКІ СХОД СТА-
ХАНАЎЦАЎ, ІТР ВЫНАХОДЦАЎ
І НАУКОВЫХ РАБОТНІКАЎ

прысвячаны выкыдам «месічніка тэк-
нікі» ў БССР і пытанні ўдзелу ІТР
у стаханоўскім руху з дакладамі
рэдактараў газеты «Тэкніка» і заго-
нічніх тэхнікі пры Комітэце тэ-
хнікі А. А. на тему: «Тэкніка
і стаханоўскі рух».

Уход на запрашальныя блістэр.

ОРГКАМІТЭТ.

ІНСТИТУТ МАСАВАГА ЗАВОЧНА-
ГА НАУЧАННЯ ПАРТАНТВІВА
ПРЫ ЦК КП(Б)

СЛУХАЙЦЕ РАДЫЕЛЕКЦІІ
ПАРТВУЧОБЫ

праз Менскую радыёстанцыю
з 10 г. 30 м. да 20 г. 30 м.
10-XII. — «Аб сімажансікіх
брэсніх пейзажах 1905 г.» Лекцыя
тав. Янавіцкага.

20-XII — «Мы змагаемся за
комунізм, за комунізм», Лекцыя
тав. Карпінскага.

21-XII — у 19 г. 30 м. трансля-
цыя з Масквы от Інія Комітэ-
ціўнага пам. засл. албадзін парты-
містічнага працамілія і

ВКП(Б) т. Зеймалі «Мы ствараю-
мі фестываль共产істычнай паэзіі».

22-XII — «К пытанні аб «стрым-
леніях большыцкіх арганізацый Заме-
нія», 2-я зборы на дыплом

Што нам дау пераход

**ГРОСМАЙСТАР А. ЛІЛЕНТАЛЬ
ПРЫЯЗДЖАЕ У МЕНСК**

Учоры ЦССПС атрымалі тэлеграму з Москвы аб том, што 24 снежня ў Менску на поўфінальны турнір па шахматах і шашках на чарышніцца ВЦСПС прыязджае гросмайстэр Андрэ Ліленталь, майстэр Мазель і старшина шахматна-шашачнай сесіі ВЦСПС т. Петзін.

ШАХМАТНЫ і ШАШАЧНЫ ТУРНІРЫ-ПОУФІНАЛЫ

16 і 17 снежня іграхіся першы, другі і трэці туры шахматнага і шашачнага турніру—поўфіналаў на чарышніцца ВЦСПС у першым туры шахматнага турніра чэмпіяна Менска Верасу прыграў Лысенкаў (Сталінагорск). Пасля трох тураў па шахматах на першым месцы быў чэмпіён БССР Сіліч — першына турніра ЦС савета дзяржкустраны, які мае з трох сыгранных партый. Па шашках на першым месцы Вайкоў (з трох). Рабіковіч і Дрыгін (на 2.5 з трох партый).

ВЫИГРЫШЫ ПА 9-Й ЛАТАРЭ АСОАВІЯХІМА

На білету серыі № 359 № 0-2 лятеры Асавіяхіма калгасік М. Н. Юрчанка з калгаса «Харкаўка». Чаплюскага сельсавета, Аршанска-га рабна, выиграла 900 рублёў. Усё чатыры билеты калгасікі Віслеў, ката з калгаса імя ЦВК ЕССР. Менскага рабна, выигралі кожны на 30 рублёў.

ВЫКАНАЛІ ГАДАВЫ ФІНПЛАН

РЭЧЫЦА, 17 снежня. (По тэле-графу). Рэчыцкі раён выканала фінплан чацвертага квартала па пазиціях і складах на 100 проц. Гадавы план—на 113 проц. Поўнасць пакрыта грошовымі ўносамі пад-піска калгасікі РЭВЕНАК, ФРЫДМАН.

СУД

КЛАСАВА-ВАРОЖАЕ ВЫСТУПЛЕНИЕ СУПРОЦЬ СТАХАНАУСКАГА РУХУ

14 снежня ў «Звязда» паследзялася аб класава-варожай вылазцы супроць стаханаўскага руху да баракіні другой менскай міжнічнай клебапікарні М. Ф. Хайковай. Дацкі кулака, высланага ў 1931 годзе за межы БССР

16 снежня ў клубе рабочых хле-базавода судовай калегія Вархон-нага суда БССР пад старшинастамт. Мудзирчыка разглядала гэту спра-ву. Дацкікім абвінаваўшам вы-ступіў памочнік прокурора распі-лікі т. Шыфрчы.

На судзе Хайкова адміяляла сваю віноўнасць але перакрыж-нільным допытам сведак установ-лена што Брак хлеба адбыўся не він. Хайкова зімалася конт-рэволюцыйная агітация, супро-стаханаўскага руху.

Камандзір пераходу.

Д. ГЛУШКОУ.

Камісар пераходу.

З. АЎСТРЫХ.

Суд прыгакары Хайкову да апісанення ў падрачча-правоўных лагерах тэрмінам на 3 гады.

ГАЛЕФОНЫ РЭДАКЦЫИ: Габінет рэдактара — 21-352 Габінет нам. рэдактара — 25-188 Сакратарыят — 20-830 Прыватныя адлазы — 21-356 Адлазел' місцовай інформациі — 25-189 Чартыйны адлазел — 21-358 Сельскагаспадарчы адлаз — 21-355 Адлазел' асветы і літаратуры — 21-355 Адлазел' мастацтва — 21-355 Адлазел' шлем — 21-355 Загадчык выдавецтва — 21-358 Бухгалтэрня — 21-345 Адлазел' аблію і тыражы — 21-351 АДРАС РЭДАКЦЫИ і ВЫДАВЕЦТВА: МЕНСК, Советская, 63.

ДАДАЛАСЯ СІЛ

Вядома, не лёгкая справа бысь удзельнікам пераходу і алінчава-ва начальнікам гаспадаркі. Гэтую нагрузкую я выконваў па-комса-мольску. Перад выхадам з Полацка праверыў, што неабходна наз-быць з прадуктаў і пасуды, нэ-прыпынках арганізоўваў гатаван-не ежы. Мне адпачываў, ясна, прыходаілася менш. Затое магу сказаць, што каманда на мяне не крыдаіца. Гэта тое, што я даў пераходу. Мяне-ж пераход загартаваў, ладаў шмат сіл і на-вучыў прадукцыіна і арганіза-ва працаўца.

МАІСЕІ ШУЛЬКІН.
Пам. нач. па гаспадарчай частцы.

свое водло і здароўе да булаты баду.

Аб гэтай сутречы я ніколі не забуду.

СЯРГЕІ ШАПЛЫКА.

Студэнт лясного тэхнікума.

— О —

НАКАЗ БАЦЬКОУ

Той дзень, калі мяне як стажа-наўку, пынчукам удзельнікам пера-ходу, быў для мяне асабіцца бра-чым. Але калі я з гэтай назі-вой прышла замоў, то бацькі ста-лі пяречыць. Мне пышлюся доўга іх пераконваць і ўтварацца. Аль-гойчы, калі я прышла даю з прыходзячнага пераходу ў добрым і бадзёрым настроі бацькі зноў запытала мене:

— Ну, іш, Баць, ты ўёж ра-шыла іш?

Рынгла. — аліказала я цвёрда, і зусім нечакана для мя-не я пацела ап бацькоў:

— Іш, бацька, толькі выжай-тобі, што табе западаюць.

Узрадаіваная, я пацалавала бацькоў. Неўзабаве мы паціраваліся ў далёкі шыт.

КАЛЯ ВЕРНОГА.
Стаханаўка арцелі «Слабор-ніцтва».

НІНА ЗАБОРСКАЯ.
Піонерработніца пятай на-поўнай сярэдняй школы

Студэнт лесатахнікума.

пераход

ШКОЛА КАЛЕНТЫВІЗМА

У гэты пераход я пайшоў не з мэтай паказаць сваё геройства. Краіна памя даволі багата героямі і геральдичымі спраўамі. Я, толькі хапеў вырабаваць сваю выносли-васць, сваю сілу. Тое, што ўвес-пераход я прайшоў не адстакчы—самае капштоўнае для мяне. У па-ходным жыцці мы больш прыву-чыліся да калектывізма, да чулых і уважлівых адноін да людзей.

Пераход таксама ўзбагаў мяне новымі ведамі аб нашай ордона-носнай Савецкай Беларусі. Мы бачылі, як заможна і культурна жывуць калгаснікі, як занікаюць сляды старой жаўрэцкай ібсі.

ПЯТРО БОНДАРАУ.
Студэнт будаўніча-архітэк-турнага тэхнікума.

— О —

РАДАСЦЬ ПЕРАМОГІ

Вялікую радасць мы, удзельнікі пераходу, алчуваём пры думцы, што амокам раніртаваць ордона-носнім кіраўнікам нашай БССР тг. Гіало і Галадзеду аб завір-шэнні пераходу і гатоўнасці да абароны нашай соцыялістычнай радаімы.

КАЛЯ ВЕРНОГА.
Стаханаўка арцелі «Слабор-ніцтва».

НІНА ЗАБОРСКАЯ.
Піонерработніца пятай на-поўнай сярэдняй школы

Студэнт лесатахнікума.

гэтых людзей адна мэта—прайсці своеасабісткі памечаны шлях. Кожны живе толькі гэтым, ніхто не жадае адстаць.

На пяты дзень, калі ззаду дэглі 210 кілометраў шляху, некаторыя пачалі кіху алчуваць стомле-насці. Стомленыя сагрэлі цішлю узягі і клопату, рука ў руку з імі ішлі камандзір і камісар пера-ходу, і каманда зноў бадзяра кро-чыла наперад.

Незвычайнія пешаходы часця-аварачвалі са шляху, спыняліся ў калгасах, у сельскіх школах. Усю-ды іх сутрацілі цепла і ветліва, як родных і блізкіх. Іх прыход заўсёды ператвараўся ва Ѿрачы-тасць. Людзі слухалі расказы аб пераходзе, брали па сябе аба-вязальствы па ўзмашненню абарончай работы, глядзелі з глыбо-кай павагай на кожнага з іх. Хто-ж яны такі?

Самая малодшая з іх — развес-ніца Каstryчніка — Фруза Раг-чова, а самы старэйшы — стахана-вец полацкага лесапільнага заво-да — Аляксандр Зафатаеу. Яму — 29 год. Узрост усіх астатніх — 19—23 гады. У многіх на гру-зіах значкі «Гатоў да працы і абароны», «Гатоў да саітарнай абароны», значкі варашылаўскага стралка. Усе здалі нормы на значкі «Гатоў да супронаветранай і хімічнай абароны».

У цяжкі пераход паслалі пла-поўнія Полацка лепшыя ударні-каў абарончай работы, стаханаў-паў і ўдарнікаў вытворчасці. Та кога гонаву дабіліся стаханаўка Капірэна Вернава, стаханавец Леанід Эртман, піонерработніца Ніна Заборская, вылатнікі вучобы — студэнты будаўнічага і лясного тэхнікумаў Іван Юдаш, Пяetro Бондараў, Васіль Кандрашоў. Сяр-гей Шаплыка, манцёр электра-станцыі, стаханавец Міхась Мар-ковіч, работніца штукакамбіната Ольга Абрашкевіч, заўсёды жыццепрададысны комсамольскі арганізатор пераходу, чарціджнік гор-совета Рыгор Ілью, ударніца арцелі «Харчавік» Ніна Цігова, слесар арцелі «Праўда» Янкель Кругляк, столяр-стаханавец Альдрэ Іванко, токар Ягор Баравы, ударніца хлебазавода Зімініцкая і інш. Камандзір паходу Дзімітры Глушкоў — удзельнік грамадзянскай вайны, чрацуе на мясакамбінаце начальнікам пажарна-вартаўской аховы і супронаветранай і хімічнай абарони. Усіх 20 чалавек моцна згуртава-ваў, запаліг і выхоўваў у час пераходу камісар каманды — комініст Залман Аўстрых, работ-нік рабінага совета Асавіяхіма. Адзінай мэта згуртавала ўсіх іх у моцны калектыв.

У цяжкі пераход паслалі пла-поўнія Полацка лепшыя ударні-каў абарончай работы, стаханаў-паў і ўдарнікаў вытворчасці. Та кога гонаву дабіліся стаханаўка Капірэна Вернава, стаханавец Леанід Эртман, піонерработніца Ніна Заборская, вылатнікі вучобы — студэнты будаўнічага і лясного тэхнікумаў Іван Юдаш, Пяetro Бондараў, Васіль Кандрашоў. Сяр-гей Шаплыка, манцёр электра-станцыі, стаханавец Міхась Мар-ковіч, работніца штукакамбіната Ольга Абрашкевіч, заўсёды жыццепрададысны комсамольскі арганізатор пераходу, чарціджнік гор-совета Рыгор Ілью, ударніца арцелі «Харчавік» Ніна Цігова, слесар арцелі «Праўда» Янкель Кругляк, столяр-стаханавец Альдрэ Іванко, токар Ягор Баравы, ударніца хлебазавода Зімініцкая і інш. Камандзір паходу Дзімітры Глушкоў — удзельнік грамадзянскай вайны, чрацуе на мясакамбінаце начальнікам пажарна-вартаўской аховы і супронаветранай і хімічнай абарони. Усіх 20 чалавек моцна згуртава-ваў, запаліг і выхоўваў у час пераходу камісар каманды — комініст Залман Аўстрых, работ-нік рабінага совета Асавіяхіма. Адзінай мэта згуртавала ўсіх іх у моцны калектыв.

Н. ВІШНЕУСКІ.
Н. ГАСМАН.

зяміка тэх. Карпінскага.

21-XII — у 13 г. 30 м. транса-ция з Масквы ст. Іні Комітэт пам. заг. адлозіцца партыі ВКП(б) т. Займала «Лін спірт-маніфест комуністычнай партыі»

22-XII — «Н пытанні аб гісторіі большынічных организаций Земельнага. Іх дэпуты на залозе. Берыя.

23-XII — у 19 г. 30 м. — зу-ная лекцыя па гісторіі ВКП(б). «Партыя большынічной у развоі 1905—1907 гг.

ДЫРЭКЦІЯ ІНСТИТУТА

Нарада палітасветных бібліятэчніх і с-структурароў район

пераносіцца

з 20 на 27 снежня 1935

Нарада адбудзеца ў памя-кани Наркомасветы, пяты п-верх, пакой № 560.

НАРКОМАГВЕТ

ГРАМАДСКІ УНІВЕРСІТАТ
БЕЛНІТО СОЦІЗМЛЯРОВСТВА

Комсамольская, 25. Дом тэхнікі.

Лекцыя прафесара Ю. А. Вей-адбужчыца:

Першая — на тэму — «Аграт-ничнай асэнкі глебаўпрацоўчых пасёўных машын» — 20 снежня 7 гадзін вечара.

Другая — на тэму: «Аб крыва-руховай сілы ў прыродзе» — снежня ў 7 гадзін вечара. Запрашаюцца вынаходцы сель-гаспадаркі. Уваход па спісах. Зад-слухачаў працаўніца. Тэ-№ 25-649.

З студзеня 1936 г. пе-чынае вынаходзіцца новы ўсесоюзны, месавы, красавы ілюстраваны двухтыднік журналь тэхнічнага выдавання

«СТАХАНОВЕЦ»

у цягаме журнала аўмен-тавытам па стаханаўскіх ме-талах работы ў іх сувязі з но-вай тэхнікай; павышэнне тэхнічнай культуры рабочых і тэхнічнай консультацыя. Журнал будзе вы-сьвярдзіцца асвятыціць наўежшыя да-сягнены асноўчыя тэхні-кі і лёгкай прымесавасці СССР і перадавыя калітэч-тычных краін Аб'ёму — 4 друкаваных аркушы вя-льгата фарматы на палеры лепшай якасці з красочным афармленнем, з масавым ты-ражам.